

“UN VAI TU PATS ARĪ NEESI GAN AP VIŅU, GAN AP VIŅA NAMU, GAN AP VISU, KAS TAM PIEDER, UZCĒLIS AIZSARGŽOGU? TU ESI VIŅA ROKU PŪLIŅUS SVĒTĪJIS, UN VIŅA GANĀMPULKI IR IZPLETUŠIES PĀRI VISAI ZEMEI”.
(Īj. 1:10)

APSARDZĪBA PRET FIZISKIEM APDRAUDĒJUMIEM

Ījaba grāmatas 1. nodaļā ir aprakstīts, kā sātans nāca Kunga vaiga priekšā, uzskatot sevi par grēcīgās zemes pārvaldnieku. Viņš sūdzējās Dievam par taisno Ījabu (Īj. 1:10) un atzina, ka pats Dievs aizsargā Ījabu no tā ļaunajiem nodomiem.

Vai to pašu nevēlas visas mūsdienu ģimenes? Apskatīsim pielūgsmi ģimenē kā aizsargājošo žogu!

E. Vaita vēršas pie laulātajiem: “Tēvi un mātes, lai cik nospiedošas ir jūsu darīšanas, neaizmirsiet sapulcināt savu ģimeni ap Dieva altāri. Lūdziet pēc svēto eņģeļu apsardzības savā mājā. Atcerieties, ka jūsu dārgie ir pakļauti kārdinājumiem.” (Elena Vaita. “Bērna vadonis” 520. oriģ. lpp.)

Taulumna, straujā Centrālkalifornijas upe, rāva Sandiju uz 60 metru augstā Lekontas ūdenskrituma pusi. Pieķerties varēja tikai pie ūdenszālēm, kas auga glumo akmeņu starpās, taču arī tas neizdevās. Vai tiešām šī jaukā diena beigsies ar nāvi nelaimes gadījumā?

No rīta, pirms turpināt pārgājienu Josemitas nacionālajā parkā, visa ģimene sapulcējās pie ugunsкура. Vecāki un viņu 6 bērni pielūdza Radītāju: “Tēvs, pateicamies Tev par nakti un jauko rīta gaismu, par atpūtu, barību un rūpēm, kas mūs ieskauj visas dienas garumā. Palīdzi veikt visu, kas nepieciešams, būt laipniem pret visiem cilvēkiem un itin visā – darbā un atpūtā – Tevi slavēt, godāt un mīlēt!”

Tad tēvs lūdza Dievam apsardzību ģimenei. Pēc svētbrīža viņi turpināja ceļu augšup pa taku gar ūdenskritumiem. Viņu mugursomās bija pārtika 12 dienām.

Sandija nolēma doties pa priekšu, lai pirmā nonāktu atpūtas vietā. Ieradusies tur, viņa noņēma mugursomu, uzvilka peldkostīmu un devās peldēties. Taču meitene iebrida pārāk dziļi, upes straume satvēra viņu un rāva pretī ūdenskritumam.

“Jēzu, palīdzi man!” Sandija kļiedza. Meitene cīnījās no visa spēka, bet straume bija stiprāka.

Šajā brīdī pie upes pienāca Sandijas māsa Šarlīna. Viņa redzēja, kā upe nes Sandiju uz kraujas malu. Tad pēkšņi Šarlīna ieraudzīja, ka neredzama Roka satver māsu un izceļ uz liela, plakana akmens. Šarlīna skrēja pa taku atpakaļ, saukdama palīgā. Kad atskrēja tēvs, viņš ieraudzīja meitu nekustīgi guļam uz akmens. No pārbīļa viņa nespēja pat parunāt. Tad meitene sāka raudāt. Tēvs bija ārstis. Viņš meiteni nomierināja un apskatīja. Viņai nebija ne skrambiņas. Vakara dievkalpojuma laikā visa ģimene pateicās Dievam par apsardzību un palīdzību. Visi bija pārliecināti, ka eņģelis iejaucās un izglāba Sandiju no nāves. Dievs piepildīja Savu apsolījumu: “Jo Viņš sūtīs tev Savus eņģeļus tevi pasargāt visos tavos ceļos. Viņi tevi uz rokām nesīs, lai tava kāja nepieduras pie akmens.” (Ps. 91:11, 12)

1) KAS NEDRĪKST ATTURĒT MŪS NO ĢIMENES PULCĒŠANĀS PIE DIEVA TRŌŅA? DALIETIES PIEREDZĒ – KAS JŪS VISVAIRĀK ATTUR NO SVĒTBRIŽIEM? KĀ ŠODIEN PRAKTISKI VARAT ŠOS ŠĶĒRŠĻUS NOJAUKT?

2) CENTIETIES ATCERĒTIES, KAD ESAT IZVĒLĒJUŠIES SVĒTBRIŽA LAIKU PĀRI IKDIENAS PIENĀKUMIEM VAI KĀDIEM DARBIEM UN KĀDAS SVĒTĪBAS TAD PIEDZĪVOJĀT! JA TĀ NAV BIJIS, LŪDZIET, LAI DIEVS ĻAUJ PIEDZĪVOT APSOLĪJUMU MT. 6:33!

3) ATCERIETIES KATRS VISMĀZ VIENU GADĪJUMU, KAD KUNGS JŪS IR LĪDZĪGI PASARGĀJIS NO NĀVES VAI KĀDAS NELAIMES. JA TAS IR PIEMĒROTI, PASTĀSTIET ŠO NOTIKUMU ARĪ BĒRNIEM!

Pateicieties un slavējiet Dievu par šīm konkrētajām reizēm, kad Viņš jūs un jūsu ģimeni ir pasargājis no nelaimes! Ticībā pateicieties, ka arī šodien, šonedēļ Viņš turpinās jūs pasargāt! Lūdziet par šķēršļiem, kas attur no ģimenes svētbrīžiem – lai tie tiek nojaukti!